

Expedition Öreälven

Spelare: 4

Tidsåtgång: 1 timme (inläsning 15 min, speltid 45 min)

Rekvisita: "Nya förutsättningar" i form av handouts som ska klippas isär och dras slumpmässigt av spelarna efter 15 respektive 30 minuter.

Start: Låt en person läsa inledningen högt. Dela sedan ut rollerna och börja spela.

Inledning:

Kanoterna ligger prydligt uppdragna på strandkanten och det spegelblanka vattnet glänser genom lövverket. Det har varit en fantastisk kanottur genom ett Västerbottniskt landskap som fullkomligt exploderat i höstfärger, och solen har värmt våra ryggar hela vägen. Nu sitter vi alla fyra framför den sprakande elden. Middagen, smörstekta trattkantareller på tortillabröd, är precis avslutad och alla fyra ligger mätta och avslappnade på var sitt liggunderlag och tittar in i de fladdrande lågorna. Jag rotar lite i ryggsäcken och halar upp en flaska Single Malt. De andra skrattar åt att jag alltid är så förutseende, och jag låter flaskan gå laget runt så att alla kan fylla på sina kåsor. Jag tittar runt på mina kompisar. Under gymnasietiden i Umeå var detta mina absolut bästa vänner, vi hade gjort och upplevt så mycket tillsammans. Men sedan tog vi studenten och ja, det hände som brukar hända; nån flyttade till Stockholm, en annan pluggade vidare på universitetet, en tredje fick jobb utomlands. Och vi splittrades. Det här var tio år sedan nu, men äntligen hade vi fått möjlighet att träffas igen alla fyra. Det var min idé att vi skulle paddla, och det hade verkligen visat sig vara en lyckträff.

Jag drar in doften av mossa och känner whiskeyns värme sprida sig i kroppen. Himlen ovanför oss är stjärnklar och i de andras ansikten fladdrar lågorna från brasan. Det är verkligen fantastiskt att vara här, jag älskar dessa människor.

"Nä hörni, nu är det nog dags att plocka fram tältet!" säger jag och reser mig och går fram till byltet som ligger slängt bredvid en av kanoterna. Vi hade tidigare samma morgon gått in på Naturkompaniet tillsammans och fyndat en fyramannatält på rea. Jag öppnar byltet och vräker ut tältet på marken. Jag blir plötsligt helt kall.

"Vad i helve..."

Tre par ögon riktas åt mitt håll.

"Det är ett tvåmannatält, de imbecilla jävla puckona på Naturkompaniet har gett oss ett tvåmannatält!"

Ingen säger något.

"Vilken tur att det är stjärnklart då, det blir en fin natt under bar himmel!" säger jag och försöker skratta, men det låter bara forcerat.

"Eller inte"... hör jag en röst bakom mig, "enligt SMHI är det ett rejält regnoväder på gång -snöblandat med inslag av hagel. Och det beräknas vara här om... exakt 45 minuter."

Där börjar scenariot, förutsättningarna är dessa:

- Tvåmannatältet rymmer tre personer om man tränger ihop sig, men absolut inte fyra. En person kommer att behöva sova utomhus.
- Prognoser kan ibland ha fel, men inte denna gång. Det kommer att börja hagla och storma om exakt 45 minuter.
- Ingen av er har några vildmarkskunskaper eller är ens i närheten av att veta hur man bygger regnskydd i naturen.
- Karaktärerna behöver alltså komma fram till ett gemensamt beslut om vem av er som inte kommer att få en plats i tältet i natt. Det finns ingen lösning, och scenariot är inte tänkt att spelas gameistiskt (play to win), utan handlar om processen fram till beslutet: Hur känns det att rösta ut någon? Hur känns det att bli utröstad? Är det regnet eller förlusten av prestige du är mest rädd för? Och framför allt: hur kommer era relationer att utvecklas av detta, och kommer ni överhuvudtaget att kunna fortsätta vara vänner efteråt?

Anna/Anders

Även om ni alla var kompisar så var det du som var kittet i gruppen, och det var en roll som du tog på största allvar. Gymnasieåren var de bästa i ditt liv och du önskar att det alltid kunde vara som det var då, då när ni gjorde allt tillsammans. Egentligen är ditt liv nu ganska blekt, inte ens i närheten av den färgsprakande gymnasietiden som du ibland drömmer dig tillbaka till. Du vill att alla ska vara vänner och du avskyr konflikter. Det var din idé att ni skulle paddla, och du hoppas innerligt att detta är tillfället då ni alla hittar tillbaka till varandra igen, och din stjärnstatus åter kan väckas till liv.

Detta tycker du om de andra:

Love/Lova: På gymnasiet var ni bara vänner, men då ni av en slump sprang på varandra för något år sedan så blev ni förälskade och blev snabbt ett par. Du är så lycklig över detta! Du hoppas i smyg att er kärlek kan vara det som för hela gänget samman igen.

Jenny/John: Ni var bästisar innan ni fyra blev ett gäng. Hen har alltid stöttat dig, och just därför är det så konstigt att hen inte verkar gilla att du och Love/Lova nu är ihop. Hen är sur hela tiden och verkar helt plötsligt ha nåt emot Love/Lova. Ska hen förstöra hela kanotturen nu?

Ola/Olivia: Du gillar Ola/Olivia, hen är sådär speciell och färgstark på ett coolt sätt. Du ser i hemlighet upp till Ola/Olivia och önskar att hen kunna spilla lite av sitt självförtroende och sin glans på dig.

Love/Lova

Visst är det kul att träffa gamla vänner igen... men den här kanotturen var väl lite att ta i? Du gillar ju dina gamla kompisar, men borde det inte räcka med att konstatera att ni hade kul då men att ni nu har gått skilda vägar? Du har ditt liv och är helt nöjd med det. Att upprätthålla relationer på grund av någon slags nostalgi ligger inte för dig.

Detta tycker du om de andra:

Anna/Anders. Ni var bara kompisar under gymnasietiden, men för ca ett år sedan träffades ni ute av en slump. Kanske var det spriten, kanske nostalgin över er gamla vänskap eller kanske var du bara kåt, men Anna/Anders följde med hem den kvällen och... ja, sen fortsatte ni att ses. Detta hände i en period av livet där du kände dig lite ensam, och vips hade ni blivit ett par. Det var väl inte riktigt det du hade tänkt dig, men nu vet du inte riktigt hur du ska krångla dig ur situationen.

Jenny/John: Gud vad ni hade roligt under tiden på gymnasiet! Ni två var festprissarna och de som höll festfanan högst. Ni hade en så kallad "rå men hjärtlig" jargong mot varandra som du gärna vill fortsätta med.

Ola/Olivia: Herregud vad Ola/Olivia har förändrats! På gymnasiet var hen en ganska grå person, men nu! Cool, smart, ständigt med roliga repliker och helt makalöst snygg. Du känner ett spirande intresse, och denna ganska trista kanottur kanske utvecklas till nåt bra ändå? Du måste verkligen se till att hen får upp ögonen för dig. Kanske du kan se till att ni hamnar bredvid varandra i tältet?...

Jenny/John

Du är egentligen ingen friluftsmänniska och blir lätt obekväm i naturen med alla insekter och sånt. Du vill gärna tycka att det är kul men känner innerst inne att det hade varit trevligare att bara kaka middag ihop och kanske spela nåt brädspel. Du försöker hålla skenet uppe men är lite trött av allt småpratande och paddlande. Det känns skönt att ni äntligen är framme och kan varva ner!

Detta tycker du om de andra:

Anna/Anders: Ni har varit bästa vänner sen mellanstadiet och är liksom klippan och kittet i ert gäng. Du har alltid spelat en behaglig andrafiol till den populäre Anna/Anders även om de roller som var självklara när ni var unga kanske inte är det på samma sätt längre. Anna/Anders betydde mycket för dig när du hade det tufft i tonåren och du är obrottsligt lojal till hen. Det som är viktigt för Anna/Anders är viktigt för dig.

Love/Lova: Du blev först glad när Love/Lova och Anna/Anders hittade varandra för ungefär ett år sen, men nu börjar du ana att Love/Lova inte är lika investerad i relationen som din bästa vän och det gör lika ont som om det hänt dig själv. Den vassa jargongen mellan dig och Love/Lova var alltid kantad med humor, men nu känner du en viss irritation smyga sig in hos dig och du känner ett behov av att vara mer rå än hjärtlig.

Ola/Olivia: Kom in sist i gänget genom dig, då ni båda gick skrivarskola en sommar i gymnasiet. Då var Ola/Olivia lite tillbakadragen och försiktig men en person du kunde prata och filosofera med på ett avslappnat sätt. Hen verkar ganska annorlunda nu och du känner kanske inte att ni är på samma ruta som ni en gång var, men det gör dig egentligen inget.

Ola/Olivia

Du var lite av den udda fågeln under gymnasiet, den som var mest i utkanten av gruppen. Men du gick din egen väg, läste Dostojevskij och rökte Gauloise. Du var alltid den smarta och roliga i gruppen, en roll som du gillar. Du värdesätter att ni känner varandra sedan längre tillbaka men vet inte riktigt vad du ska göra med relationerna idag. Du älskar naturen, det norrländska landskapet och det sköra i att ni alla ses igen trots era olikheter och skav.

Detta tycker du om de andra:

Anna/Anders: Hen har alltid haft en central plats i gruppen, något du inte riktigt förstår varför. Hen är väldigt schysst och redig men inte så färgstark egentligen, och du känner att hen till och med ibland använder saker du sagt som om det var något hen kommit på. Ibland undrar du varför hen har så mycket inflytande på resten av gruppen.

Love/Lova: Är den du har svårast att veta var du har. Hen är intensiv och rolig, men du känner ibland att hen inte är helt rak, rentav lite falsk när det passar, och det är ett drag som du ogillar.

Jenny/John: Är väldigt cool och originell. Samtidigt som hen också får dig att känna dig trygg. Hen är inte så fokuserad på att passa in eller att tycka som alla andra. Du har alltid velat hänga mer med hen men ni har inte haft så många kontaktytor de senaste åren. Du är så glad att ni får mer tid ihop nu.

Förutsättningar 1 (efter 15 min):

Du får en stark känsla av att du egentligen inte känner någon i gruppen på riktigt

Du får en stark känsla av att detta är ödesbestämt och sker för att ni alla ska komma närmare varandra

Du får en stark känsla av att du är den som kommer att bli uttröstad och att de andra redan bestämt detta

Du får en stark känsla av att alla de andra vet något som du inte vet

Förutsättningar 2 (efter 30 min):

Du får en stark känsla av att de andra kanske inte kommer att nöja sig med att bara rösta ut dig... fast de är väl dina vänner?

Du får en stark känsla av att du behöver ta reda på om någon i gruppen har med sig en yxa eller kniv... fast det är väl inte konstigt om de skulle ha det?

Du får en stark känsla av att det finns någonting i skogen som iakttar er... eller är det bara inbillning?

Du får en stark känsla av att hela den här situationen är orkestrerad av någon i gruppen.... vem?
